

FINGAL

Visa ingående i ett skillingtryck från 1834 och sedan mycket populär.

En - sam i skugg - ri - ka da - len, tätt vid en
 sval - kan - de ström, bod - de, be - fri - ad från
 kva - len, Fin - gal, en her - de så öm.

Nitton år ensam han bodde
 lugnt i sin fredligadal,
 drömmande saligt han trodde
 sig bo uti änglarnas sal.

Då såg han en morgon vid strömmen
 en tärna, som låg där och bad,
 skön som en ängel i drömmen,
 som själva glädjen så glad.

Fingal gick ned till den sköna,
 fattade ömt hennes hand,
 drog henne upp i det gröna
 tätt vid den leende strand.

"Skönaste flicka", han sade,
 "o vem har fört dig till mig,
 fört dig till Fingal den glade,
 som aldrig vill skiljas från dig?"

Stammande sade den kvinna:
 "Jag får ej bliva hos dig,
 ty jag är ej någon herdinna,
 och Fingal kan aldrig få mig."

Kinder mot kinder nu brände,
 Fingal gav flickan en kyss.
 Vredgad hon hastigt sig vände,
 och Fingal stod ensam som nyss.

Han rasar och tar från sitt galler
 bågen och modigt den för,
 spänner den, skjuter och faller,
 blickar mot himlen och dör.